

Week-Nieuwsbrief 9, 21 mei - 27 mei 2020

Bericht van de redactie

Gelukkig gaan we met z'n allen steeds meer uit de "lock-down", met middelbare scholen die opengaan, terrasjes, restaurants, enz. Ook goed nieuws van de kerkenraad over onze kerkdiensten. In deze 9^e Week-Nieuwsbrief weer een gevarieerde bijdrage: naast een overdenking door ds Pieter Hartevelde en een nieuwe "manna" (de 7^e alweer), een "link" van Hans Jacobi naar een door hem gespeeld orgelconcert van J.S. Bach, en een tekst van Peter Kelderman (redactielid) over "Lesgeven in coronatijd".

We wensen u weer veel leesplezier!

De Redactie

Bericht van de kerkenraad

Zoals al eerder vermeld: 1 juni nadert en dan is de vraag: doen we het wel of doen we het niet, het voorzichtig weer gaan oefenen met kerkdiensten. En dan oefenen in logistieke zin, want hoe we een gewone kerkdienst moeten houden, dat weten we wel.

Na lang wikken en wegen en rekening houdend met de samenstelling van de gemeente en ons houdend aan de regels van de overheid, is besloten voorzichtig weer te beginnen op de eerste zondag in juni – op 7 juni dus. Dit is heel vers van de pers. Nadere uitwerking over het exacte reilen en zeilen krijgt u in Nieuwsbrief nummer 10, volgende week.

Verder verheugt het mij zeer, dat er tot nu toe al een aantal positieve reacties is gekomen op de stukken, die u hebt ontvangen voor onze AV. U weet: u hebt nog een week de tijd om ook uw reactie, indien gewenst, te laten weten.

Verder wens ik u een prettig Hemelvaartsweekend, dat mooi weer belooft. En laten we daar vooral van genieten, door – rekening houdend met de 1,5 meter – te wandelen, te fietsen of in de tuin te zitten.

N.B. Voor degenen, die deze brief per gewone post ontvangen: af en toe lopen de dingen even iets anders dan gepland en krijgt u de brief iets later dan u gewend was. Ik vraag hiervoor uw begrip.

Madzy van der Kooij, secretaris.

In deze tijd vinden we steun in de landelijke kerkdiensten die via YouTube worden verspreid. Op 3 mei was onze gemeente aan de beurt om zo'n dienst te verzorgen. Het is een heel mooie en uitstekend verzorgde dienst geworden. Ons past erkentelijkheid en waardering jegens predikanten, organist en vrijwilligers, die hierbij nadrukkelijk worden uitgesproken!

Namens de kerkenraad,

Johannes Magliano-Tromp.

Voorzitter

Kerkdiensten komende weken:

De landelijke broederschap biedt kerkdiensten aan ter vervanging van de lokale kerkdiensten die afgelast zijn in verband met de coronacrisis. Deze zijn wekelijks vanaf zondag te bekijken op het [YouTube kanaal](#).

Zondag 24 mei, ds Peter Nissen vanuit Nijmegen

Zondag 31 mei, Hoogleraar Christa Anbeek met studenten van het Remonstrants Seminarie
- Locatie nader te bepalen.

Zondag 7 juni, ds Martijn Junte vanuit verpleeghuis De Nieuwe Plantage in Rotterdam

Collecte tweede kwartaal

De collecte is het tweede kwartaal bestemd voor Colorful Chances

Wij rekenen op uw gulle bijdrage voor dit mooie doel.

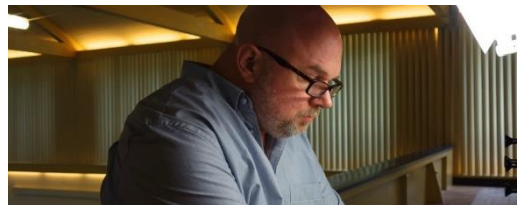
U kunt uw donatie overmaken naar de rekening: NL 93 INGB 0000 0063 97 van de kerk onder vermelding van: collecte Colorful Chances.

Onze hartelijke dank!

De diaconale commissie

Lunchconcert Hans Jacobi

Beste mensen,

Graag bied ik opnieuw een klein lunchconcert aan, met orgelmuziek vanuit de Remonstrantse kerk in Den Haag. De diensten zijn nog steeds niet hervat, op een enkele streaming na. En als de diensten hervat worden, is het maar de vraag of het hygiënisch is om met elkaar te gaan zingen...

Net als de meesten van ons kom ook ik de tijd door met projecten. Ik heb zelfs in jaren niet zoveel tijd gehad om heel basaal aan techniek te werken. Dit concertje draait daarom vooral om speelplezier. Met muziek van Bach en van mijzelf. En een vederlicht eerbetoon aan mijn oud leermeester Nico Verrips. Ik hoop dat het bij u net zoveel luisterplezier opwekt. U kunt op de link klikken. [Youtube](#)

Met vriendelijke groet,

Hans Jacobi

Ons pastoraal team staat voor u klaar.

U kunt hen bereiken op:

Ds Antje van der Hoek: telefoon: 0252-211204,
e-mail: hoekpred.remodenhaag@gmail.com

Ds Reinhold Philipp Telefoon: 070-3878732,

e-mail: reinholdphilipp@freedom.nl

Alles verandert

In de tv-serie "The Big Bang Theory" zit een vermakelijke scene. De briljante en excentrieke natuurkundige dr. Sheldon

Cooper houdt niet van verandering. Hij zit altijd op dezelfde plaats op de bank, gaat alleen op vaste momenten naar de wc en heeft chronische smetvrees. Elke afwijking maakt hem gek.

Dr. Cooper heeft zojuist gehoord dat hij en zijn vrouw Amy de Nobelprijs voor de natuurkunde gewonnen hebben. Zoiets gaat natuurlijk niet onopgemerkt voorbij en dus staan er ineens massa's verslaggevers aan zijn deur. De plotselinge belangstelling van de pers en de wetenschappelijke wereld zet die van dr. Cooper op zijn kop.

Wanneer Amy - gewoonlijk degelijk truttig gekleed - voor de Nobelprijsuitreiking een modieuze garderobe aanschaft is dit voor dr. Cooper de druppel: 'Alles verandert maar en nu jij ook nog. Word weer zoals je vroeger was! Je weet toch dat ik niet tegen verandering kan?' Maar Amy houdt voet bij stuk. In paniek gaat dr. Cooper ervandoor, gevolgd door buurvrouw Penny. Penny is geen wetenschapper, maar heeft mensenkennis. In de loop der jaren heeft ze leren leven met dr. Coopers eigenaardigheden en is zelfs erg op hem gesteld geraakt. Even later zitten ze in een café. Penny vraagt zich af waar dr. Coopers angst voor verandering vandaan komt en hoe hij ermee zou kunnen leven.

Dr. Cooper houdt ervan als dingen onveranderlijk zijn. Dat geeft houvast. 'Maar,' werpt Penny tegen, 'het enige wat altijd hetzelfde blijft is dat dingen juist altijd veranderen.' 'Interessant,' zegt dr. Cooper. 'Dus wat je eigenlijk zegt, is dat de onvermijdelijkheid van verandering wel eens een universele contante zou kunnen zijn?' Het plotselinge inzicht dat verandering zélf iets is wat nooit zal veranderen biedt dr. Cooper het vertrouwen wat hij nodig heeft.

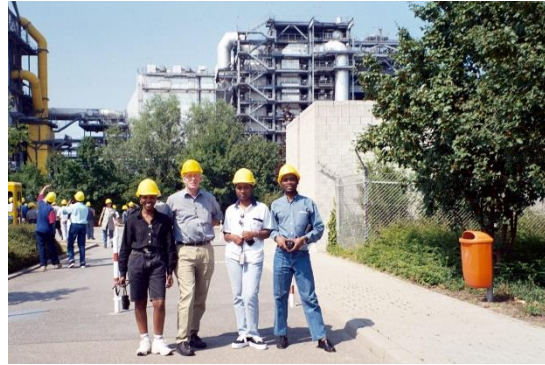
Te veel of te snelle verandering brengt ons uit ons evenwicht, ontwricht en ontwortelt ons bestaan. Het maakt onze wereld onherkenbaar en doet ons de grip op de dingen kwijtraken. In deze tijd wordt van ons allemaal een lange adem verwacht en wordt een beroep gedaan op ons aanpassings- en improvisatievermogen. In zekere zin zijn we allemaal een dr. Cooper. Bij al te grote veranderingen, zelfs als die positief zijn, willen we ons het liefst zoals hij verstoppen onder een bureau.

Met u hoop ik dat er een spoedig einde komt aan deze crisis. Het zal niet van de één op andere dag zijn als vanouds. Met verandering als enige contante denk ik dat het een ander 'als vanouds' zal zijn. Het kost tijd om weer te herstellen, je evenwicht weer te vinden. Op adem te komen. Dit is soms een pijnlijk proces. We kunnen geloof of hoop verliezen, vraagtekens zetten bij oude zekerheden. Verlies laat ook sporen na. Verandering leert ons ook dat niets blijvend is. Ook deze crisis gaat voorbij. Ik begrijp dat dit als een cliché klinkt, maar bevatten veel clichés ook niet een kern van waarheid?

Ds Pieter Hartevelt

Lesgeven in Coronatijd

Ongetwijfeld zal menig een van ons hiermee te maken hebben, zowel van de docent- als leerling-kant. Wat mijzelf betreft, ik ben alweer zo'n vier jaar met pensioen en alleen nog zijdelings betrokken bij lesgeven. Ik heb 33 jaar gewerkt als docent/wetenschappelijk

medewerker aan IHE Delft (vroeger: UNESCO-IHE), dat postacademisch, voornamelijk Engelstalig, onderwijs verzorgt voor studenten uit vooral ontwikkelingslanden en “landen-in-transitie”. Elk jaar komen er zo'n 300 studenten uit Afrika, Azië, Zuid-Amerika, maar ook uit bijv. Europa en de VS, naar Delft voor een Master of Science (MSc) opleiding. Ook zijn er veel “tailor-made” trainingen. Het kernwoord is steeds: WATER: water- en afvalwaterzuivering, hydrologie, dammenbouw, waterbeheer, etc. Met dat laatste had ik het meeste te maken. (Toen nog) prins Willem-Alexander heeft bij ons nog lessen gevolgd (niet bij mij). Mijn werk was heel gevarieerd, naast lesgeven in Delft ook korte cursusprojecten in ontwikkelingslanden, wateronderzoek begeleiden en projectvoorstellen schrijven. Als “pensionado” begeleid ik nog steeds een student uit Zambia in diens PhD (promotie)-onderzoek naar zware metalen in “wetlands” aldaar. Hopelijk ontvangt hij zijn bul volgend jaar.

Hoe beïnvloedt het coronavirus de diverse IHE-activiteiten? Wel, tamelijk ingrijpend, net als op alle andere scholen en Universiteiten. Onze eigen Remon-leerlingen en –leraren zullen hierover kunnen meepraten! Op het IHE: geen klassikale lessen, maar alles online. Geen vliegvlagen, dus veel projectactiviteiten die niet door kunnen gaan, geen labs en excursies, enz. Maar afgaand op de IHE website (<http://www.un-ihe.org>), en op mijn contacten met docenten, lukt het best wel aardig, in deze coronatijd.... Wat hierbij helpt, is dat veel van onze lessen al standaard in “modulevorm” van drie weken werden verzorgd. Deze modules worden dan vaak ook aangeboden als online-cursus (begeleid door docenten) en als “OpenCourseWare”. Zie bijv. de module “Water Quality Assessment” waar ikzelf bij betrokken was (en aarzel niet me te vragen als iets niet duidelijk is). Er wordt nu ook gebruik gemaakt van de “BigBlueButton”, een web-conferentie-systeem dat speciaal is ontwikkeld voor online lessen met interactie tussen docenten en studenten onderling.

Een docent hiernaar gevraagd vond dat lesgeven in deze coronatijd langer duurde, vanwege minder interactie met de studenten. “Het is ook moeilijker om de individuele vooruitgang bij te houden. Extra feedback is nodig, en ook regelmatige leertoetsen. Op afstand lesgeven is zeker geen vervanging voor klassikaal onderwijs”. Aan de andere kant: “Deze tijd biedt een grote gelegenheid voor de academische staf om nieuwe lesmethoden uit te proberen”. Wat zeker helpt is dat het Instituut al langere tijd vertrouwd is met bijv. videoconferencing.

Bovenstaande lijkt te worden gedeeld door onze studenten, hoewel een algemene evaluatie nog niet heeft plaatsgevonden. De uitreiking van de MSc-diploma's, in april, gebeurde grotendeels online, net als die voor de PhD-ceremonies in de afgelopen tijd.

Er is onzekerheid bij de nieuwe groep, die gepland is voor oktober dit jaar. "Kunnen we dan al naar Delft vliegen?" "Of zullen de eerste modules online plaatsvinden?" Al met al is in deze onzekere tijd ook plaats voor nadenken over de noodzaak van de vele "face-to-face" contacten (sorry voor al het Engels), met soms, voor mij, meer dan tien missies per jaar.

Peter Kelderman

P.s. ik wil nog een verzoek van de afdeling Communicatie van het IHE doorgeven: vooral nu, in deze voor de buitenlandse studenten moeilijke tijd, hebben die behoefte aan "vrienden" uit Nederland om mee te praten, een buddy, zeg maar. Bij het IHE bestaat hiervoor al lang het "Meet the Dutch Programme" (ook hier weer: zie de website). Wat zou het fijn zijn als er vanuit onze Remonstrantse gemeente en andere Nieuwsbrieflezers, vrijwilligers naar voren zouden komen!

Foto: op excursie, naar BASF in Ludwigshafen, Duitsland

Manna voor onderweg 7

Babel: poort naar een nieuwe cultuur?

In de bijbel staat het verhaal van de toren van Babel (in Genesis 11) direct na dat van de

Zondvloed. Logisch in zekere zin, want na de Zondvloed werd er op aarde natuurlijk nog maar één taal gesproken, namelijk de taal die Noach met zijn gezin over de Zondvloed heen had mogen tillen. Dan vragen de vele talen die in de bijbelse tijden ook al bestonden, om een verklaring. Dat gebeurt daar dus, want God straft de torenbouwers voor hun hoogmoed. Door ze in vele talen te laten spreken. Momenteel zitten we wat minder op zo'n verklaring te wachten. De evolutie, het Darwinistische verhaal van de steeds verdere diversificatie, van de steeds grotere soortenrijkdom, zal zich ook op het gebied van de talen hebben laten gelden.

Een ander aspect in de mythe van de toren van Babel is herkenbaarder: het ging de bouwers om aan de verre omgeving te laten zien hoe machtig ze waren, met een herkenningspunt waar je niet om heen kon. Dat gebruik is nog lang blijven bestaan bij de bouw van kerktorens: de Domtoren is in Nederland de hoogste gebleven, maar onder andere in Deventer en Groningen zijn er plannen geweest, hoger te scoren. Nu wordt er

natuurlijk nog véél hoger gescoord, maar niet meer met kerktorens. Geleerden betwijfelen overigens of de toren van Babel wel een religieuze betekenis moest krijgen, ook al was het de bedoeling naar de hemel te reiken.

Er is een andere parallel die zich in deze tijd van corona opdringt: erg veel werk moest de afgelopen weken stil worden gelegd. Niet omdat we elkaar niet meer verstonden, maar omdat we niet meer bij elkaar mochten komen, op onze werkplekken, maar ook niet in feestsalen of kerken. In het verhaal van Babel ontstaan er, als straf van God, nieuwe grenzen, táálgrenzen. De afgelopen maanden zijn bij ons de oude, bijna vergeten grenzen in ere hersteld. 'De geschiedenis herhaalt zich, maar nooit op dezelfde wijze?' Of is er meer aan de hand?

Het werk moest worden stop gezet, toen en nu. Toen nog veel vollediger dan nu. Toen als mythisch en stichtend onderdeel van de geschiedenis van een volk, nu als een dagelijkse realiteit. Toen het begin van talloze nieuwe culturen, die zich verspreiden over de aarde. Nu mogelijk ook de opstap naar een nieuwe cultuur. Met meer praktische aandacht voor de kwetsbaren in onze samenleving. En in samenhang daarmee misschien wel meer waardering en bewondering voor de zorg dan we tot nu toe hadden. En omgekeerd, in ieder geval voorlopig, minder intensieve 'mensenhouderij' in bijvoorbeeld kantoortuinen, openbaar vervoer en pretparken. Dat zal wennen zijn.

Scenario's zijn een goede methode om mensen over dat soort nieuwe en mogelijke ontwikkelingen na te laten denken, om ze daar als het ware een gemeenschappelijke taal voor aan te reiken. Mythen doen dat ook. Van oudsher. In een ingewikkelde taal. Logisch toch?

Bram Rutgers van der Loeff